

ημερίς

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ Θ' - ΕΤΟΣ 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 16
Ἐξωτερικοῦ Φράγκ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὅδος Σωκράτους ἀριθ. 2
(Ἐπισθεν τοῦ Βαρβακείου)

ΠΡΟΣ ΑΝΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΗΒΗΣ

Ἡ πάλη πρὸς τὸ γῆρας. — Τὸ μυ-
στήριον τῆς ζωῆς.

Καὶ ποῖος ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐνόςω εἴμεθα ἔτι νεοί, οὐδεὶς φροντίζει, οὔτε σκέπτεται τὸ γῆρας, ἅμα δὲ ὡς ἐπέλη τοῦτο, ἐρωμένως ἀντεπεξερχόμεθα κατ' αὐτοῦ; Τραχύτη δὲ δεινὴ πάλη ἐκ τοῦ συστάδην διενεργεῖται, ὥστε πάντοτε τὸ γῆρας καταβάλλει τὸν ἄνθρωπον.

Ἄλλ' εἰς πότε τέλος θὰ νικᾷ τὸ γῆρας; δὲν ἀνεκκλύφθη ἔτι δυστυχῶς τὸ κατὰ τοῦ γῆρατος ὄπλον, μολοῦντι τόσκι ἄλλκι φεβερὰ καὶ καταπληκτικὰ ἀνακκλύψεις ἐγένοντο εἰς τὸν αἰῶνά μας.

Ἐν τούτοις πολεμοῦμεν πάντοτε καὶ ἡ ἐλπίς δὲν ἔπαυσεν ὑπάρχουσα, ὅτι τὸ γῆρας θὰ νικηθῆ, διότι ἡ ζωὴ εἶνε ποθητὴ καὶ γλυκεῖα, εἶναι εὐχάριστος καὶ ἀγαπητὴ, εἶναι ἀπαρέιτητος καὶ χρήσιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς σήμερον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ὅπου ἰδίως αἱ ἀπολαύσεις ἐπέληθον τοσοῦτον ἀθρόω.

«Ἐπιμένειν, ἔλεγεν ὁ Γκαῖτε, εἶναι τὸ σημαντικώτερον καὶ γλυκύτε-

ρον πρᾶγμα τῆς ἡμετέρας ζωῆς;»

Καὶ ὄντως ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ κόσμου ὁποῖα εἶναι ἡ μαγκλειτέρη ἀπασχόλησις τῶν ἀνθρώπων; Πικλίειν, δικτηρεῖσθαι, μὴ γηράσκειν ἢ τοῦλάχιστον γηράσκειν, οὐχὶ ὡς τινες θεωροῦσι τὸ γῆρας, ὡς νόσον καὶ ἀνυπόφορον ζῶην, ἀλλὰ γηράσκειν καὶ δικτηρεῖν ἀπάσας τὰς πρὸς δικτήρησιν τῆς καλῆς ζωῆς δυνάμεις, τὴν γοργότητά, τὴν ἀκμήν, τὴν ζωηρότητα καὶ χάριν τῆς νεότητος καὶ μὴ στερεῖσθαι τῶν αἰσθητικῶν ἀπολαύσεων.

Δυστυχῶς ὀλίγοι ἰατροὶ τῆς σήμερον ἐννοοῦσι καὶ καταγίνονται εἰς ἐπίτευξιν σχετικῶν μέσων, οἱ δὲ ψυχολόγοι, τῶν ὁποίων καθήκον καὶ χρέος καὶ ἐπάγγελμα εἶνε τοῦτο, εἰς τοὺς δακτύλους ἤδη δυστυχῶς ἀριθμοῦνται οὗτοι.

Ποῦ δὲ καταφεύγουσι σήμερον οἱ τὸ γῆρας πολεμοῦντες; εἰς τὰ ἐλιξίρια, τοὺς ζωμούς, τὰς συνθέσεις οἰτρῶν, τοὺς γυμούς καὶ τὰ καταπύττα, τοὺς νεκταρώδεις οἶνους, τὰ πικρὰ κωνία, τὰ πικρὰ εἶδου; ἐνδονηρωτικά καὶ ἄλλα τοιαῦτα στεινίγματα, ἅτινα μόνον εἰς ἐτοιμώρησιν σκέλη ἐπιτρέπονται. Φκίναται δὲ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο πολὺ ἀπασχόλησε καὶ τὴν ἀρχαιότητα, καθόσον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἰδίως

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Ο ΒΙΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΞΥΝΩΡΙΔΟΣ ΔΥΟ ΑΙΩΝΩΝ

ΕΛΕΥΘ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Συνεπληρώθησαν 19 αιώνας, πηγήθον και ετη τινά του νέου είκοστού αιώνας. Παρουσιάζονται ήδη τα εξεχόμενα, αναφέρονται οι πρώτοι μήπω εξεχρισθέντες σεμνοί αριθμοί, οι αντιπροβολαί και τα συμπεράσματα.

Ο βίος όλονεν βρίνει προς τα πρόσω δι' άλμητικων βημάτων, αλλάζει τας μορφάς του, το εξωτερικόν, παρέχει εις τον άνθρωπον ταιαύτας τεχνικάς ανέσεις και τοιοῦτον περιβάλλον, περί του οποίου οι πρώην γενεαί ουτε καν ἐτόλμων να φαντασθώσιν. Ο πολιτισμός μας κάμνει όλσεν νέας κατακτήσεις.

Ακουσίως γεννῶται το ερώτημα: Πώς ἀρά γε όλον τοῦτο το νέον περιβάλλον ἐπιδρά από φυσικής απόψεως επί της ανθρωπίνης ύπαρξεως;

Εκ της καλύθης και των σπηλαίων ο άνθρωπος μετώκησεν εις λαμπράς οικοδομάς και θερμάς κατοικίας. Αντί των ἐστιών και του τρίποδος μεταχειρίζεται την κεντρικήν θερμάνσιν και τα δι' αερίσφωτος μαγειρεία.

Εχει υδραγωγείν, διωλιστήριν, το πλωτόν σύστημα, εκτακτα αποχωρητήρια, δρόμους, ηλεκτρισμόν, αυτοκίνητα, τηλέφωνα. Διεισδύει διά των υπογειών σιδηροδρόμων υπό την επίφάνειαν της γης, εις τον πυθμένα των ποταμών,

Μετά της δημοσιεύσεως του άνω σπουδαίου άρθρου του συνεργάτου μας κ. Ελευθ. Παυλίδου, εύχαρίστως παρατίθμεν και την εικόνα αυτού.

αναθίνει εις κρεμαστάς γεφύρας, επί των στεγών των πόλεων και δεν θα βραδύνη, λέγουν, να πετάξη εις τον άερα, όπου θελήση. Κατέστη εὔτος εκ τούτου υγιέστερος, αν ζή περισσότερον, αισθάνεται εκυτον φυσικώς καλλίτερον; Πώς επιδρά τοῦτο το πάν, όπερ λέγεται πολιτισμός και πρόσδος, όπερ ήλλαξε τεχνικώς την όλην ζωήν ήμών, από φυσικής απόψεως της ανθρωπότητας επί της ζωτικης ίκανότητος αυτής;

Η φυσική εξέλιξις της ζωής σχηματικώς εν τη απλουστάτη μορφή εινε τοιαύτη: ίνα επιτευχθῆ ή γέννησις του ανθρώπου απαιτείται ο γάμος δύο ατόμων ώριμου ήλικίας των γονέων του. Είτα ο γεννηθείς, είτε απόλλυται εν τη παιδική ήλικία εκ τυχαίας τινός αιτίας μεταδοτικής τινός ασθηνείας, είτε φθάνει εις ώριμον ήλικίαν παρέχει εις άλλους ζωήν και ο ίδιος θάσσον ή βράδιον αποθνήσκει. Η επομένη γενεά, οι απόγονοί του επαναλαμβάνουν ό,τι έπραξεν εκείνος, και όλον τοῦτο το ίσοζύγιον της ανθρωπίνης ύπαρξεως εξαρτάται αποκλειστικώς εκ των σχέσεων δύο δυνάμεων, δύο αρχών, της γεννήσεως και του θανάτου—εκ της γεννητικότητας και της θνησιμότητος. Θ' αρχίση να βεβαιύνη την πλάστιγγα ή πρώτη αρχή, ή ανθρωπότης θα παρουσιάση αύξησιν του πληθυσμού, αριθμητικήν ύπεροχήν, θα ύπερισχύση ή δευτέρα, ή ανθρωπότης θα βραδίση εις πτώχευσιν, εις την εξολόθρευσιν.

-

Οὔτω λοιπόν εις ποίαν κατάστασιν εύρίσκειται ή ανθρωπότης, όσον άφορά εις το άνω ζήτημα κατά τας ήμέρας ήμών; Όπως άλλοτε άρά γε συνάπτονται οι γάμοι, γεννώνται αρκετά τέκνα, πολλά εκ τούτων θνήσκουσιν εν τη παιδική ήλικία, εν τη ώριμω, και ποίον ύπερέχει άρά γε σήμερα ή γέννησις ή ή θνησιμότης;

Όσον άφορά τους γάμους κατά τας υπό διαφόρων ευρωπαϊκών κρατών στατιστικάς έγινοντο οι εξής αριθμοί:

Συνήθησαν γάμοι κατά την τελευταίαν δεκαετίαν του XIX αιώνας (1891—1900) κατά μέσον όρον οκτώ επί 1000 κατοίκων. Ο δ' αριθμός εὔτος κατατάσσεται εις τα διάφορα κράτη ουχί εξ ίσου πανταχοῦ. Η Ρωσία παρέχει 8,9 επί χιλίων, ή Γερμανία 8,2, ή Αυστρια 8, ή Αγγλία 7,8, ή Γαλλία 7,5, ή Ελβετία 7,4, ή Ολλανδία 7,3, ή Ιταλία 7,3, ή Δανία 7,2, ή Νορβηγία 6,6, ή Σουηδία 5,9, και ή Ιρλανδία μόνον 4,8.

Τόν μεγαλύτερον αριθμόν των συναφθέντων γάμων κατά την περίοδον ταύτην παρέχει ή Σερβία 10 επί των χιλίων. Εάν παραβάλη τις τους αριθμούς με εκείνους, τους οποίους παρέχει ή πρώτη πενταετία του ήμετέρου αιώνας (1901—1905), εξάγεται, ότι ο αριθμός

εκείνων, οἵτινες επιθυμοῦσι να υποβληθώσιν εις τα δεσμά του γάμου, εις τα περισσότερα κράτη δεν ελαττούται, αλλά τούναντίον αύξάνει. Εκ των 25 αναριθμηθέντων κρατών, τα 15 παρέχουν επαύξησιν κατά τόπους άρκούντως σημαντικήν. Ηύξηθη ο αριθμός των γάμων εν Ρωμουνία, Ισπανία, Ποστογαλλία, Γαλλία, Ολλανδία, Ελβετία, Βελγίω, Ιρλανδία. Εμεινε στάσιμος εν Αγγλία, ή οποία ως φαίνεται έχει ίδιους πολιτιστικούς τύπους καθιερωθέντας άπαξ δια παντός.

Ηλαττώθη ολίγον, ίσως εν σχέσει με την βιομηχανικήν κρίσιν 1902—1903, εν Γερμανία και Αυστρια. Ηύξησε δε καταπληκτικώς εν Βουλγαρία, ήτις μετά της Σερβίας έδωσε το 1904 π. δ. γ. εξαιρετικόν και μέχρι τούδε μη επιτευχθέντα αριθμόν 11,4 επί χιλίων.

Εν γενεί οφείλομεν κατά τας στατιστικάς πληροφορίας να ειπωμεν, ότι οι σλαυοί συνάπτουν γάμους, ως φαίνεται, πολύ συχνά και με προθυμίαν.

Όσον άφορά την Ρωσίαν, ο αριθμός ο αναφερόμενος εις τα έτη 1901—1905 δεν εξηκριβώθη εισέτι ή τουλάχιστον ουδαμού δύναται τις να εύρη αυτόν. Οι μικροί αριθμοί της Ιρλανδίας, ήτις εύρίσκειται εις λίαν άνωμάλους και βραχείς κοινωνικάς συνθήκας, έννοσονται οίκοθεν. Η Σουηδία και ή Νορβηγία και ή Φιλανδία επίσης παρέχουν εν συνόλω μικρούς αριθμούς συνάψεως γάμων, ίσως διότι αυτά εύρίσκονται ώσει έντελώς μακράν εκ της μεγάλης όδοῦ των βιομηχανικών σχέσεων. Αλλά ίσως εν τη δεδομένη περιστάσει λαμβάνουσι μέρος και αι κλιματολογικά συνθήκαι, ο ψυχρός και ακυθρωπός βορρῆς, ή δυσμενέστερον διαεξαγομένη και υπό βαρύτερους όρους εύρισκομένη κάλη της αυτοσυντηρήσεως.

Όσον άφορά την ήλικίαν, καθ' ην συνάπτεται ο γάμος, ένταῦθα όλα τα σλαυικά έθνη αποτόμως διακρίνονται από τους ευρωπαϊκούς αριθμούς κατά μέσον όρον. Οὔτω εν Σερβία οι άνδρες νυμφεύονται (1891—1905) εν ήλικία 21-7 ετών, εν Βουλγαρία 22-4, ενώ εν Γερμανία (1901—1905) εν ήλικία 28-9 ετών, εν Σουηδία 27-8. Υπανδρεύονται αι σερβίδες και αι βουλγαρίδες κατά μέσον όρον εν ήλικία 19-20 ετών, αι δε γερμανίδες 25-7 ετών, αι σουηδίδες 26-6. Εν γενεί δε παρατηρείται τοιαύτη αναλογία. Όσον έθνος τι ύπερέχει εν τῷ πολιτισμῷ, όσον καλλίτερον και περισσότερον ίκανοποιούται αι πολιτιστικά, διανοητικά και ήθικαί απαιτήσεις και ανάγκαι του, τόσον ανώτερα εινε και ή ήλικία των γάμων. Ενταῦθεν εξηγείται και ή καταφανής διαφορά της ήλικίας των εγγάμων εν τοις χωρίοις και εν ταίς πόλεσι. Επί χιλίων 20 ετών άνδρών εν Γερμανία εν τη πόλει νυμφεύονται 86, εν τοις χω-

ρίοις 108. Εκ των χιλίων 15τιδων παρθένων υπαδρεύονται εν τη πόλει 65, εν τοις χωρίοις 73 και οὔτω καθεξής.

Κατά το επαγγέλμα περισσότερο νυμφεύονται (Σουηδία π. δ. γ. από του 1901—1904) οι εμπορευόμενοι, ήτοι 8 επί χιλίων. Ολιγώτερον κατά τι οι τεχνίται και οι βιομήχανοι 7,2 επί χιλίων.

Ακόμη ολιγώτερον οι αντιπροσωπεύοντες ελεύθερα επαγγέλματα 6,3 επί 1000. Και πολύ ολίγον οι χωρικοί γεωργοί 4,8 επί 1000. Σημειώτέον όμως, ότι ή γεωργική εργασία εν Ευρώπη καταπίπτει και εκτοπίζεται βαθμηδόν υπό επιχειρηματικής, πρακωγικής και βιομηχανικής. Και ο πλέον γόνιμος δια τον γάμον πληθυσμός εισέρρουσεν εκ των χωρίων εις τας πόλεις, διό και ο αριθμός των εισερχομένων εις γάμου κοινωνίαν κατά την τελευταίαν πενταετίαν αρχίζει πλέον εν τισι χωρίοις να συγγέται και δεν εινε δυνατόν να εξάγη τις θετικά πορίσματα. Αλλαχοῦ μὲν (κυρίως εις τας σλαυϊκάς χώρας) ως πρότερον νυμφεύονται περισσότεροι εν τοις χωρίοις, αλλαχοῦ δε τους μεγαλύτερους αριθμούς των γάμων παρέχει ή πόλις. Θά ενόμιζε τις, ότι άρ' ου οι άνθρωποι σήμερα προθυμότερον νυμφεύονται και υπανδρεύονται, άρ' ου ο αριθμός των γάμων όλσεν αύξάνει, πρέπει και τέκνα να γεννώνται περισσότερα, ή γεννητικότης της σήμεραν πρέπει να εινε ανώτερα της κατά την προηγηθείσαν περίοδον. Εν τούτοις εν τη πράξει παρατηρείται ακριβώς το αντίθετον φαινόμενον. Γάμοι πολλοί, αλλά τέκνα δεν ύπάρχουσιν. Ως προς τοῦτο άπασα ή Ευρώπη παρέχει ζωηράν επιδεικτικήν εικόνα συστηματικής, επισημής και προσδευτικής μειώσεως του αριθμού των γεννωμένων. Η Αυστρια συγκρίνοντες πάλιν την περίοδον 1891—1900 και 1901—1905, είχε τον αριθμόν 37,2 επί χιλίων και τώρα 34. Η Ρωσία 37,1 τώρα 33,5. Η Ιταλία αντί 35—32,5. Η Ολλανδία 32,5 και 30,8. Η Νορβηγία 30,3—28,5. Η Αγγλία 29,9—28,1. Η Γαλλία, ήτις εν γενεί έχει πάντοτε πολύ μικρόν αριθμόν γεννήσεων, από 22,2 υπεχώρησε έως 11,2, εν έτει δε 1905 μόλις 20,5 των γεννηθέντων επί χιλίων κατοίκων. Μόνον αι σλαυϊκά χωρα, ως άλλοτε, κρατοῦσιν ακόμη ύψηλά την σημαίαν της γεννητικότητος και της τεκνοποιίας, μολονότι και εν αύταις παρατηρείται ως επί το πλείστον συστηματική και βαθμηδική κατάπτωσις.

Εν Σερβία λ. γ. ήτο 41,7 και κατήλθεν εις 38,8. Αλλά εν Βουλγαρία από 39,5 επί χιλίων ανήλθεν εις 40,9 και κατά το 1905 μάλιστα έφθασε 43,8. Τους μεγαλύτερους αριθμούς παρέχει ή Ρωσία 48,7 κατά την τελευταίαν περίοδον του XIX αιώνας και 47,9, κατά

ΣΚΕΨΕΙΣ

ρεύση εις τόν άνθρωπον τήν ανάγκην τής αντικατάσεως καί ή τεκνοποιία θ' αρχίση ν' αυξηθῆ. Κατά τήν προούσαν περίστασιν, εν πάση περιπτώσει πολύ περιεργός καί χαρακτηριστική τυγχάνει ή ελάττωσις αὐτῆς τῆς ζωῆς καί ταχέως ανταλλαγῆς μεταξύ τῆς γεννητικότητος καί τῆς θνησιμότητος. Καί αὐτά μεγαλύνει γερμανική αὐθεντικότητες ἐξηγοῦσι τοῦτο οὐχί μόνον λόγῳ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῶν χωρῶν, τῶν ὄρων τοῦ κλίματος, τῆς κοινοικτικῆς ζωῆς, ἀλλά καί λόγῳ τοῦ περιστατικοῦ ὅτι ή ἀνθρωπότης ἀπέβη πλέον ἐκπολιτισμένη, ὅτι τὰ συμφέροντα αὐτῆς εἶνε ἀνώτερα, αἱ τάσεις τῆς εὐρύτεραι, αἱ ἀνάγκαι περισσότεραι. Ἰσως ταῦτα ἔχουσιν οὕτω μέχρις ὀρισμένου τινός βαθμοῦ.

Ἄλλ' ὀρθότερον θά εἴγε τοῦτο οὕτω, ἐάν καί ἐνταῦθα δέν ὑπῆρχεν ἀρκιτῆ ὀδός μεροληψίας, ἐάν δέν συνεχέοντο τυχεῖως, εἴτε σκοπίμως οὐδ' οὐχί ἐντελῶς τῆς αὐτῆς φύσεως ἐννοιαί ή κληρονομία τῆς φυσικῆς ζωῆς καί ή ἐλλείψεις τῆς γεννητικότητος τῆς τεκνοποιίας.

Ἐκείνο, ὅπερ ἀποτόμως καί σαρῶς προσβάλλει τήν ὄρασιν ἐκ τῶν πορισμάτων τῶν ἀριθμῶν τούτων καί τῶν ἀριθμητικῶν ἀκουσίσεων τοῦ πληθυσμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, εἶνε τοῦτο : ή καλή, ή ὑγιής ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ὀρθῶς διαρρυθμισθείσης ζωῆς τῶν πόλεων. Τώρα δέν ὑφίστανται πλέον ἐν Εὐρώπῃ αἱ δυστυχίαι τῶν στοιχείων, αἱ ἀκαταλόγηστοι καί καταστρεπτικαί ἐπιδημιαί.

Τὰ βρέφη δέν θνήσκουσιν ἐκ τῆς θερινῆς γαλακτίας. Ὁ κίνδυνος τῆς φθίσεως ἐν πολλοῖς παρέλυσεν ἐντελῶς, ή θνησιμότης ἐκ τῶν μεταδοτικῶν καί μολυσματικῶν ἀσθενειῶν ἐξῆλθε μέχρι τοῦ ἐλάχιστου ὅριος.

Ἰσοῦ ἐπὶ τούτῳ ἴσως περισσότερο προ' ὄσον ἐπὶ ἄλλῳ τινι δύναται καί δικαιούται νά ὑπερφανεύεται ὁ πολιτισμός, ὅστις πράγματι ἐπραξε διὰ τήν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου πάρα πολλά.

Ἐάν δέ θά ἠδύνατο τώρα νά ἐρεῖρη τι μόνον καί διὰ τήν οικονομικὴν εὐημερίαν, θά ἐδίδοσκον εἰς τόν ἄνθρωπον νά μὴ ἔχη ἀνάγκαι καί νά μὴ πένεται.

Ἐν Ὁδησσῷ τῆ 6 Ἀπριλίου 1909.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Δ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Ἐξάσκει τήν θέλησιν σου, ἵνα ἀνένδοτος καί σταθερὸς μένης εἰς ὅ,τι θά κρίνης δίκαιον.

Ὁ ἀνόητος σπανίως εἶναι γενναῖος, καθόσον ή γενναιοφροσύνη οὐδέποτε πρέπει νά ὑποτιμᾶται.

Ὁ μοχλὸς τῆς ἐλευθερίας δέν εἶναι τὸ ἐγχειρίδιον, ἀλλὰ τὸ ζῆφος.

Τὸ ράλισμα ἀναφλέγει τὸν θυμὸν καί ἐξάλπει τήν πυρᾶν.

Εὐκολώτερον μᾶς σταματᾶ μία λέξις ἢ ἓν ὄρος.

Γενικῶς δέν ζητεῖ τις συμβουλὴν διὰ νά τήν ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ διὰ νά ἐρίσῃ μὲ τὸν δίδοντα ταύτην.

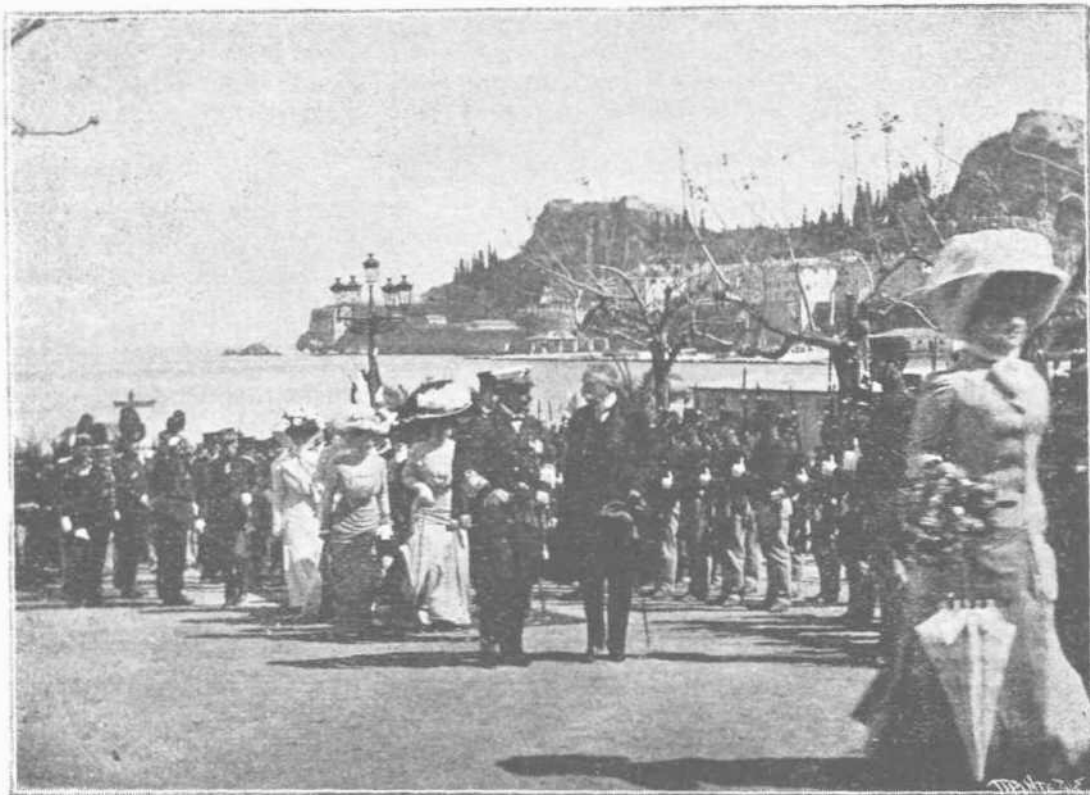
Υπάρχουσιν ἄνθρωποι, καί δυστυχῶς πολλοί, οἵτινες ἀληθῶς δέν μετανοοῦσι ή διὰ τὰς καλὰς πράξεις τῶν.

Ἡ ἀναμονή τῆς χαρᾶς εἶναι πρὸς τήν χαρᾶν, ὅ,τι καί ὁ κάλυξ πρὸς τὸ ρόδον.

Ἀπομάκρυνον τήν ἰδιοτέλειαν ἐξ ἐκάστης ὑποσχέσεώς σου καί θά ἀπομακρύνῃς οὕτω τήν πενίαν καί τήν κατάκρισιν.

Ἡ θέλουσα ν' ἀγαπηθῇ γυνὴ δέν πρέπει νά παρατηρῇ κατὰ πρόσωπον ἐκείνον, ὅστις ἀδιαφορεῖ, ἀλλὰ νά γελᾷ καί θορυβῇ πλησίον του μετ' ἄλλου, χωρὶς νά διδῇ προσοχὴν, εἰς ἐκείνον, ὅστις θά δεῖξῃ τότε τὸ ἐνδιαφέρον του.

Οἱ ἄνδρες πρέπει νά εἶνε πάντοτε δίκαιοι, αἱ δὲ γυναῖκες φιλεῦσπλαγχνοί.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑ'Ι'ΚΑΙ

Ὁραία φωτογραφία τῆς ἐποδοχῆς ἐν ή ὁ Κάλζο καί ὁ Θεοτόκης συμβαδίζον ὁμιλοῦντες (Φωτογρ. Ἀρθούρου Χάρτ)

ΦΡΙΚΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἐνθυμῶσον τὰς νύκτας ἐκεῖνας
Τοῦ ἄγνου ἔρωτός μου με ποίαν
Χάρην ἔσθαι ὄμοιός τὸς ἀκείνας
ή Σελίτη, με μὲς ἡμεῖδιαι.

Ἐνθυμῶσον φίληματα ποῖα,
Τρυφερὰ μὲς ἐμῶν τότε
Τώρα πλέον σκληρὰ αισιῶσαν,
Με στερεῖς ἐν σου φίλημα ἀπὸ ποῖα.

Ἐνθυμῶσον σφικτὰ πῶς κρατοῖσες,
Στῆν καρδίαν σου τὸ χέρι μου τούρον
Καί με ζῶντα χε'λή φιλοῖσες,
Τὰς ἀχνὰς παρειὰς μου με πόρον.

Ἐνθυμῶσον ἵνα ὄρον καί μόνον,
Στῆς νυκτός τῆν βλαβῆν γαλήνην,
Μόστις ἔτο ή μάγος Σελίτη,
Πῶς θά ζῆς δι' ἡμέρα καί μόνον.

Ἐνθυμῶσον σκληρὰ, ἐνθυμῶσον,
Λός μοι μίαν καί μόνην ἑλπίδα,
Τῆς ζωῆς μου τῆν μόνην ἀχίδου,
Μέχρι τάφου, ὃ φίλη, ληπίσον.

Πόθον ἵνα σήμερον ἔχω,
Ὅπου μένεις πλησίον σου γᾶμαι
Ἄν ποῆς, νά ποῦν, νά λησῶμαι
Καί ἄν χαιρῆς, νά χαιρῶ με σέ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Μ. ΜΕΛΙΒΕΑΣ
Μηχανικός ἐν Καῖρω

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τὸ ὀφθαλμικὸν τῆς ἀνοιξῆς

Κατὰ τήν ἀνοιξιν, ὅπου ή φύσις ἀρχίζει με νέαν ζωὴν, νέαν ἀκμήν καί ζωηρότητα καί χάρην, μόνον τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καταβεβλημένον ἀπὸ τὰς κακουχίας τοῦ χειμῶνος καί ή κοιλία καί ὁ στόματός του ἀλλοιωμένοι ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀκαθαρσιῶν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπιμελείας τινός, ἥτοι καθαρισμοῦ καί ζωογονήσεως. Ἄν δὲ δέν ἀποβάλωμεν ταῦτα διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ, θά ἐξέλθωσιν αὐτα κατὰ τρόπον ἀνόμαλον καί ἐκτροπικόν, δηλ. διὰ σπυρίων, οἰδημάτων, φλυκταίων, ἐξανθημάτων, ὀγκωμάτων κτλ. ὅπερ βλαβερὸν καί ἐπιζήμιόν ἐστιν.

Συμβουλευόμεν ὅθεν τήν ἀμεσον λήψιν καθαρισμὸν εἰς πάντας, ἰδίως ἐξ ἐκείνων τοῦ καθαρκτικοῦ, ὅπερ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἔχει συνειθίσει νά λαμβάνῃ.

Ἀποφεύγετε ὅμως τὰ καταπότια Πίνκ, ἢ τινα καί πεπαλαιωμένα οὐσία εἰσι καί βλάβην μᾶλλον ἐπιφέρουσιν εἰς λεπτοὺς καί ἀσθενικοὺς στομάχους.

Ο ΔΟΚΤΩΡ

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

[Αΐθουσα ευρύχωρος με καθρέπτας, έδρας και ανάκλιτρα. Τράπεζα στρογγύλη αρκετά μεγάλη εις τό μέσον εκ καρύου ξύλου, πεποιτημένη. Θύρα άγουσα εις κοιτώνα εναντι της εισόδου. Δύο θύραι άριστερόθεν, άγουσαι ή μόν εναντι εις τήν αίθουσαν της υποδοχής, ή δέ προς κοιτώνα. Έτέρα θύρα άγουσα εις εστιατόριον δεξιόθεν και παρά τή γωνία δύο έτεραι θύραι της ύπηρεσίας. Δεξιόθεν δύο ύψηλά ξύλινα τετραπόδια βάσεις με δοχεία και άνθη και γύρωθεν και εις τό μέσον της αίθούσης ταύτης πολύφωτα ήλεκτρικά].

Τῆ 18 Μαρίου παρελθόντος προσέβημεν εις πνευματιστικὴν συνεδρίασιν εν τῆ οικίᾳ ταύτῃ, τοῦ κ. Γω. Δημοκράτους, ἀντιπροσώπου τοῦ οἴκου Χωρέμη-Μπενάκη, εν Καΐρῳ, παρόντων αὐτοῦ και τῆς συζύγου του Μαρίας. τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀννας Μανροπούλου, τῶν υἱῶν του Βασιλείου και Ἀχιλλέως, τοῦ Ἀλεξ. Διαούτη, μεσάζοντος, και ἐμοῦ, καθ' ἦν ἀηλαύσαμεν ὅλως ἐκτακτα και περιέργα πνευματιστικὰ φαινόμενα, ἅτινα εὐχαρίστως μεταδίδομεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώταις.

Αἱ σχηματιζόμενοι ἐπ' τοῦ πνεύματος τοῦ Νίζερ εἰκόνες

Ἐν πρώτοις, κατ' ἀπαίτησιν τῆς κυρίας Δημοκράτους ἐπεχειρήσαμεν κινήσεις και συνεννόησιν διὰ τῆς τραπεζῆς, ἥτις, μολονότι βαρυιάτης οὔσης, 20-25 ὀκτάδων βάρους, ἐν τούτοις μετὰ πεποιθήσεως ἐκαθήσαμεν πάντες πέριξ αὐτῆς, (καθόσον και ἄλλοτε ἐπιχειρήσαντες, ἐκινεῖτο αὐτὴ πρὸς ἐνκόλους ὑπὸ τῶν πνευμάτων), ἐκτὸς τοῦ κ. Δημοκράτους, ὅστις ἐπροτίμησε νὰ περιμένῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν γεγονότων ἐκ τοῦ ἀσφαλεστέρου, τοτέστιν ἀναπαυόμενος ἐν τινι ἀπέναντι ἀνακλίναρῳ, ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἡμερησίων ἐργασιῶν του και διὰ νὰ ἦναι εις καλλίτερον θέσει γὰ ἐκτιμᾶ τὴν ἀλήθειαν ἢ οὐ τῶν φαινομένων.

Μετὰ 3—5 λεπτά τῆς ὥρας ἡ τράπεζα ἤρ-

χισε νὰ κινήται ποικιλοτρόπως, ὅτε και ἤρχισθημεν ἐρωτήσεις.

Ἑρώτ. Καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν δις ἠλθες. Εἶσαι ἀγαθὸν πνεῦμα;

Ἀπόκρ. Μάλιστα.

Ἑρώτ. Γνωστὸν τῇ οἰκογενεῖᾳ;

Ἀπόκρ. Μάλιστα.

Ἑρώτ. Θὰ συντελέσης νὰ συνομιλήσωμεν και μεῖ ἄλλα πνεύματα;

Ἀπόκρ. Οὐχί, μόνον μετ' ἐμοῦ.

Ἑρώτ. Καλῶς, τότε θὰ μᾶς εὐχαριστήσης με φαινόμενα περιέργα και πρωτοφανῆ;

Ἀπόκρ. Θὰ προσπαθῶ νὰ σὰς εὐχαριστήσω.

Ἑρώτ. Χαιρέτησον τὴν Κυρίαν.

Ἀπόκρ. (Χαιρετᾶ διὰ τῆς κλίσεως τῆς τραπεζῆς).

Ἑρώτ. Χαιρέτησον και ἐμέ.

Ἀπόκρ. (Χαιρετᾶ ἐπίσης).

Ἑρώτ. Ἐπιχαλοῦμεν νὰ μᾶς εἴπῃς ποῖον πνεῦμα εἶσαι.

Ἀπόκρ. (σιωπᾶ).

Ἑρώτ. Καλῶς, δὲν θέλεις νὰ εἴπῃς (δὲν εἶσαι λοιπὸν ἀγαθόν). Τότε νὰ ἐγείρης τὴν τρά-

πεζαν πρὸς τὰ ἄνω.

Ἀπόκρ. Σβύσατε καλῶς τὰ φῶτα.

Ἑρώτ. (Ὁ Ἀχιλλεὺς σπεύδει και κλείει τὰ ήλεκτρικά).

Ἀπόκρ. (Ἀμέσως ἡ τράπεζα ἤρχισε ζωηρότερον νὰ κινήται) νὰ κινήῃ πρὸς τὰ ἐδῶ ἢ νὰ ἐκεί και ἔστω πρὸς ἐκκλήξιν πάντων νὰ ἐγείρεται μετέωρος).

Ἑρώτ. Νὰ, νὰ, ἰδοὺ, σκώνεται... νὰ, ὀφώνεται, ἐφώνησον τιές.

Ἀπόκρ. (Κατέρχεται βιαίως με τρόμον, ἀλλὰ χωρὶς νὰ βλάβῃ οὐδένα).

Ἑρώτ. Καὶ πάλιν και πάλιν, παρακαλοῦμεν (διὰ νὰ βεβαιωθοῦν πάντες, ὅτε πλησιάζει και ὁ κ. Δημοκράτης).

Ἀπόκρ. (Ἡ τράπεζα ἐκ νέου ἐγείρεται

μετὰ δυνάμεως).

Ἑρώτ. Ἐμπρὸς ἐτι με δύναμιν, ἀνακράζω. (Καὶ ἡ τράπεζα ἐγείρεται 30—40 ἑκατοστὰ σχεδὸν τοῦ μέτρου ἄνωθι). Ἀν δύνασθε προσέθηκα, κατεβάσατέ τὴν κάτω.

Ἀπόκρ. (Καὶ ἡ τράπεζα μετ' ὀλίγον κατέρχεται ἀφ' ἑαυτῆς μετὰ πατάγον, ὥστε πάντες ἐτρόμαξαν).

Ἀνοιχόμεν τὰ ήλεκτρικά, ἵνα συνέλθωμεν.

Ἑρώτ. Πάλιν, πάλιν, ἀνακράζομεν τότε με περισσότερο θάρρος.

Ἀπόκρ. (Κλείομεν τὰ φῶτα και ἀρχίζει ζωηρότερον νὰ κινήται).

Ἑρώτ. Ἐμπρὸς! δύναμις! τὴ λέγω. Νὰ ξεκολλήσῃ ὁ γῆρος τῆς τραπεζῆς και νὰ περιστρέφεται ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἀπόκρ. (Ἡ τράπεζα ἀμέσως ἤρχισε νὰ ἐγείρεται, νὰ κυτᾶ μερικὰς φορὰς διὰ τῶν ποδῶν και διὰ μᾶς εἶτα ὁ κύκλος της ἐλευθεροῦται και ἀρχίζει νὰ περιστρέφεται μετὰ παραδόξου δυνάμεως. Ὅτε πλέον ὄλοι ἐφοβήθημεν τὴν ἀκατανόητον δύναμιν).

Ἑρώτ. Πνεῦμα, ἠρώτησε τότε μετ' ἀγανακτῆσεως ἡ κυρία Δημοκράτους, θέλομεν νὰ μάθωμεν ποῖος εἶσαι. Πῶς, νὰ μὴ γνωρίζω σπῆτι μου με ποῖα πνεύματα ὁμιλοῦμεν; Νὰ μᾶς εἴπῃς, ποῖος εἶσαι, ἀμέσως.

Ἀπόκρ. Καὶ ἡ τράπεζα ἐγειρομένη ἐκ τοῦ δεξιῦ ποδὸς κυτᾶ σταθερῶς «Ἐωσφόρος».

Ἑρώτ. Μπὰ, εἶτε τὸ τελώνιον, ἀνακράζει ἀποφασιστικῶς, νὰ φύγῃς, δὲν σὲ θέλομεν.

Ἀπόκρ. (Ἡ τράπεζα κινεῖται οπισθοδικῶς ἐν θυμῷ και πιέζοντες πάντες ταύτην μετὰ δυνάμεως, τὴν συγκρατοῦμεν τέλος και ἀνοίγομεν τὰ ήλεκτρικά).

Και οὕτως ἐλήξε τὸ πρῶτον μέρος τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων μας, ἐπακολουθησάντων διαφόρων σχολίων, καθ' ἃ ἡ κ. Δημοκράτους ἐπαναλάμβανεν:

— Ἀκούς ἐκεῖ, νὰ μᾶς εἴδῃ ἀπόψε τὸ τελώνιον, ἀλλὰ τουλάχιστον μᾶς διεσεκέδασε.

Ἑρώτ. Διατί δὲν ἐρχεται τὸ πνεῦμα, ὅπως ἐκαλέσαμεν.

Ἀπόκρ. Περιστόν, ἔχω διάθεσιν νὰ σὰς ζωγραφίσω.

Ἑρώτ. Εἶνε ἄλλα πνεύματα ἤδη ἐδῶ;

Ἀπόκρ. Πολλά, ἰδίως πλησίον σας κ. Πρίντζη, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συγκοινωνήσουν τώρα.

Ἑρώτ. Καλῶς, ἔχνογραφῆσε μας ἤδη τὴν μητέρα τῆς Κυρίας, ὅτε ἐξῆ ἐδῶ.

Ἀπόκρ. Καὶ τὸ πνεῦμα ζωγραφίζει ἀκωλύτως και με δύναμιν ζωγράφου διὰ τῆς χειρὸς τοῦ μεσάζοντος, ἀναισθητοῦτος, τὰ ἐναντι τρία σχήματα κεφαλῶν, ἐξ ὧν τὸ μεσαῖον τῆς μακαρίτιδος μητρὸς τῆς κ. Δημοκράτους.

Ἑρώτ. Τί ἄλλο δύνασθε νὰ μᾶς κάμετε;

Ἀπόκρ. Ὅ,τι θέλετε. Πειραθεῖτε νὰ κάμετε ὅ,τι δυνατόν. Ἀπίστευτον πρᾶγμα ὁ πνευματισμός.

Ἑρώτ. Τὸ βλέπομεν. Δύνασθε νὰ μᾶς ἐμφανισθῆτε.

Ἀπόκρ. Σβύσατε τὸ φῶς και θέλετε ἰδεῖ φωσφορισμὸς και πρόσωπα.

Ἑρώτ. Σεῖς τί δύνασθε νὰ κόμετε;

Ἀπόκρ. Γράφω, σχεδιάζω, πρὸς χάριν σας Πειραθῆτε, θὰ ἴδῃτε, δοκιμάζετε, θὰ πεισθῆτε ἐμπράκτως. Ὑπνωτίσατε τὸν γράφοντα, ὅστις ἀγνοεῖ περὶ τὴν γραφῆν. Ὑποδείξατε τὰ γεγονότα. Δοκιμάσατε, ἐνωτίσατε.

Ἑρώτ. Καλῶς. Παρακαλοῦμεν, ὡς ἐἴδῃ και ἔτερον ἀγαθὸν πνεῦμα.

Ἀπόκρ. (μετ' ὀλίγον). Εἶμαι ὁ Κ. Παπαδημητριάδης.

Ἑρώτ. Καλῶς ἠλθες. Ἀν σὲ γνωρίζομεν, πῶς ἐγεννήθη;

Ἀπόκρ. Εἰς Πάτρας.

Ἑρώτ. Τί θέλεις νὰ μᾶς εἴπῃς;

Ἀπόκρ. Θὰ σὰς ἀνακοινώσω διάφορα.

Ἑρώτ. Καλῶς, λέγετε.

Ἀπόκρ. Ἐν πρώτοις ὀρκίζομαι εἰς Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν σαρκὶ ἐλυληθότα. Θέλω νὰ σὰς συμβουλευσω, νὰ μὴ δίδετε προσοχὴν εἰς τὰ πονηρὰ πνεύματα, διότι σὰς περιστοιχίζουν πολλὰ και ἰδίως σὰς κ. Πρίντζη.

Ἑρώτ. Καλῶς. Τὸ ἠντήσα. Δύνασαι νὰ μᾶς ἐμφανισθῆς;

Ἀπόκρ. Νὰ σὰς εἴπω. Θὰ με ἴδῃτε εἰς τὴν οἰκίαν σας κατὰ τὰς 4 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὡς σκιὰν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Ἑρώτ. Καλῶς... Ἀν δὲν κοιμώμεθα.

Ἀπόκρ. Θέλετε τίποτε ἄλλο νὰ με ἐρωτήσητε;

Ἑρώτ. Εἶναι δυνατόν νὰ καλέσητε νὰ ἐλθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ Κορζῆ;

Ἀπόκρ. Ὅχι, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐλθῇ.

Ἑρώτ. Ποῖον πνεῦμα ἦτο προηγουμένως, ὅπου ἐκίνει τὴν τράπεζαν;

1 Ὁ Νίζερ ἦτο γεροντὸς ζωγράφος και διὰ τοῦ ἤδη μεσάζοντος ἀγνοῦντος ἐντελῶς τὴν ζωγραφικὴν, ζωγραφίζε θαυμάσια.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

68. Λεξιγράφος

Πῶς ἐν ἄσμα εἰμπορεῖ
μονογὰ μὲ μία
κρητική ἀντωνυμία
ν' ἀλλάξῃ αὐθιγῶς
καὶ νὰ γίνῃ πολιτεῖα ;

69. Γοῦφος

Τ Ω μεγαλὺ Δ εἶνε | φάτω

70. Αἶνιγμα

Ἐνα γράμμα μόνον
ψῶγος, πάγος, φέρει
καὶ εἰς ἄλλον τόπον
νεκρωμένα μέρη.

Ἄρχεῖ μόνον λῦται
νὰ τιβῆ ἔμπρος
μιᾶς ἀντωνυμίας
Τότε ἢ τὸ ἔρῃτε.

71. Φύρον μίγον

Δρηνοφ—Δνηγιμ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

20ου ΤΕΥΧΟΥΣ

56. Σιγάρον. — 57. Ὁ καπνὸς ἀποσυντίθεται. —
58. Ἀπόγονος ὁ ἀνθρώπος πιθήκους. — 59. Ἐμπρος
τίμιος.

Λύται: Σπ. Βλάχος ἐκ Κερκύρας 1. (Παρακα-
λεῖσθε στείλατε καὶ τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος). —
Ἑλπίς Ζίφου ἐκ Πειραιῶς 3. — Ἄθην. Πανούτσιος ἐκ
Σμύρνης 4. — Θεμ. Βέρης ἐκ Ρόδου 1. — Ἀναστ. Τρί-
που ἐξ Ἀθηνῶν 3. — Ἀθ. Παπακώστας ἐκ Λαμίας
1. — Μαρία Λίδου ἐξ Ἀθηνῶν 4. — Χαρ. Στάκου ἐκ
Πειραιῶς 2.

Φ. Κ. Καλάμας. Σειρὰ φυλλάδιων σᾶς ἀπεστάλη.
Ἀναμένομεν νεωτέραν σας — Ν. Γ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐ-
πιστολή καὶ φωτογραφία ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς.
Γράφομεν. — Ἐ. Π. Ὀδησσόν. Ἐπιστολή καὶ περιεχό-
μενα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Σᾶς ἀναμένομεν. —
Σ. Β. Κέρκυρον. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς —
Β. Χ. Λαμίας. Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Σᾶς εὐ-
χαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Π. Κ. Κάϊρον. Ἐλλείπον-
τα φυλλάδια σᾶς ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς. — Υ. Β.
Λάρισσαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀνα-
μένομεν. — Φ. Κ. Καλάμας. Βραχεία ἐλήφθη. Εὐχαρι-
στοῦμεν Ἀπηνήθησάμεν — Υ. Α. Κάϊρον. Δελτάριον
ἐλήφθη, ὡς καὶ ἐπισκεπτήρια. Εὐχαριστοῦμεν. Μὲ προ-
σεχῆς λαμβάνετε ὅλας τὰς παραγγελίας σας καὶ ἡσυ-
χῆτε. — Π. Ζ. Μίτ—Γιαμτ. Ἀναμένομεν ὑποσχεθέντα.
— Φ. Μ. Κάϊρον. Ἐπιστολή μὲ περιεχόμενα ἐλήφθη.
Εὐχαριστοῦμεν. Σᾶς ἐνθυμοῦμεθα. Γράφομεν. — Α. Κ.
Λαμίας. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Περιμένο-
μεν, ὡς γράφετε. — Ι. Κ. Καλάμας. Ἐπιστολή καὶ
συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Ν. Μοσχ-
νήσια. Δελτάριον ἐλήφθη. Ζητούμενον φυλλάδι ν σᾶς
ἀπεστάλη. — Κ. Κ. Μοσχαίαν. Συνδρομὴ σας ἐλή-
φθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξιν σᾶς στέλλομεν τα-
χυδρομικῶς. — Ι. Ζ. Κάφο—Ζαγιάτ. Ἀναμένομεν ὑ-
ποσχεθέντα — Π. Π. Λαμιανοῦ. Εὐ-
χαριστοῦμεν δι' ἐκτίμησιν συγγράμματός μας. Προσε-
χῶς ἢ ἔχετε ἐτι καλεῖσθε ἀνακοινώσεως. Ταχυδρο-
μικῶς πλειότερα.

ΦΩΤΟΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Π Ρ Ι Ν Τ Ε Ξ Η

Κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν τυπογραφικῶν
ἐκμαρτυριῶν, clichés, διὰ τὴν εἰκονογράφη-
σιν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων, εἰσιτη-
μορικῶν συγγραμμάτων, τιμοκαταλόγων ἐμπο-
ρικῶν κ.τ.λ.

Πλουσιωτάτη συλλογὴ εὑρίσκειται παρ' ἡ-
μῶν, κοσμημάτων, τίτλων, συμβόλων ἐργοστα-
σίων, προσωπογραφιῶν ὡς καὶ παλαιὰ διά-
φορα κλισιὲς clichés occasion, διαφόρων εἰδῶν
πρὸς πώλησιν καὶ μίσθωσιν εἰς συμφερούσας
τιμὰς.

Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Σ

Γωνία Εὐρυπιδου—Σωκράτους ?

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

1—ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ—1